

[Jørgen Jørgensen.]

paa et Tidspunkt, hvor Venstre havde Ansvaret for dette Teater. Dengang, da Teatret kostede henimod det dobbelte af, hvad det koster Staten nu, vilde det have haft nogen Vægt, om Venstre pludselig havde skaffet Muligheder for Beparelser som dem, det ærede Medlem Hr. Himmelstrup stiller i Udsigt. Jeg mener derfor, at Venstres Forslag ikke i nogen Maade bringer en Løsning paa Spørgsmaalet.

Helt at lade Bevillingen gaa ud, uden at der i Forvejen er tilrettelagt en Afvikling af Forholdet mellem Staten og Teatret, vil jeg heller ikke anse for forsvarligt, for vi maa nemlig ikke glemme, at den Dag, Teatret standser, indtræder der økonomiske Forpligtelser for Staten i meget betydeligt Omfang.

Forholdet er som nævnt det, at Rigsdagen i Fjor har givet Tilslutning til Nedsættelse af en Kommission. Nu har Kommissionen endelig afsluttet sit Arbejde. Paa Grundlag deraf maa Rigsdagen have Lejlighed til at træffe en Beslutning om Teatrets fremtidige Ordning. Naar jeg da anbefaler at stemme imod Venstres Ændringsforslag og derved giver Mulighed for, at de 750 000 Kr. bliver staaende paa Finansloven, som de stod der, da den blev forelagt, ligger der ikke heri noget Tilsagn om, at vi vil støtte en fremtidig Ordning med Statsdrift. Men jeg tager denne Stilling, for at Rigsdagen i det kommende Aar kan faa Tid til at overveje Mulighederne for den fremtidige Ordning. Jeg tror stadig, at det rigtigste vilde være, at Teatret overgik til Privatdrift, men dette maa tilrettelægges, saa Staten ved en saadan Overgang faar de gunstigst mulige Vilkaar at afvikle under. Nu pludseligt at opløse Forholdet mellem Staten og Teatret ved at nægte en Bevilling vilde betyde et Spild af Værdier, en Ødslen med Statens Midler, som ingen af Rigsdagens Medlemmer vilde kunne tage Ansvaret for, og derfor siger jeg: Nu ligger Situationen saadan, at Rigsdagen maa vælge, om vi skal søge at afvikle Forholdet ved en Ordning, der giver rimelige Vilkaar for Staten, eller om vi skal slaa det hele over Ende og gaa ind for økonomiske Forpligtelser i meget betydeligt Omfang.

Jeg vil slutte med at sige, at jeg beklager, at den Kommission, der i Fjor blev nedsat, ikke er blevet saa tidligt færdig, at vi allerede nu kunde have faaet et Forslag at tage Stilling til. Men jeg gaar ud fra som givet, at dette Forslag vil fremkomme saa tidligt, at Rigsdagen i det Finansaar, vi gaar ind i, faar Tid til at træffe

en Beslutning, hvorved der skaffes de gunstigst mulige Vilkaar for Staten. Jeg vil anse det for at være uden Mening at vedtage en Bevilling paa 250 000 Kr., som de, der stiller Forslag derom, jo paa Forhaand er klar over ikke i nogen Maade vil kunne strække til, naar man ikke har noget andet at stille i Stedet, den Dag Bevillingen er opbrugt. Jeg anmoder derfor om, at man stemmer imod Venstres Forslag.

Gregersen: Retsforbundet stillede i Samlingen 1926—27 Forslag om at ophæve Det kongelige Teater som Statsinstitution, og vi har fremsat det Forslag adskillige Gange senere, saa vor Stilling i den Sag er absolut klar. Hvis vi havde Magten, vilde vi ligestille Det kongelige Teater med alle andre Teatre og sige, at det skulde klare sig selv. Vi er i den Henseende i Modsætningsforhold til det ærede Medlem Hr. Korsgaard, der mener, at de andre Teatre gennem Forlystelsesskatten skal betale til deres Konkurrent, til Det kongelige Teater. Han udtalte, at hvis der skulde være en virkelig Begrundelse for at opretholde Forlystelsesskatten, saa maatte det netop være den, at Forlystelsesskatten skulde bruges til at opretholde Det kongelige Teater. Altsaa med andre Ord, de andre Teatre skulde betale, for at Konkurrenten kunde bestaa. I Fjor bød jeg Venstre velkommen paa den Vej, vi var slaaet ind paa, ganske vist kun Dele af Venstre, og jeg maa ogsaa udtale, at de paagældende var ikke gaaet hele Vejen, og det er Venstre heller ikke i Aar, men der synes alligevel nu at være Toner, der tyder paa, at den Dag ikke er fjern, da Det kongelige Teater ophæves som Statsinstitution.

De sidste Bemærkninger, det ærede Medlem Hr. Jørgen Jørgensen gjorde, tyder paa det samme; han vil have en Afviklingstid, men i Virkeligheden vil han ikke forpligte sig til fremtidig at opretholde Det kongelige Teater som Statsinstitution, og det er vist en Udtalelse, der maa ses paa Baggrund af de Forhandlinger, der i den senere Tid er ført inden for Det radikale Parti om dette Spørgsmaal.

Jeg har paa Fornemmelsen, at det ærede Medlem Hr. Himmelstrup altid udpeges til at staa paa Talerstolen, naar Venstres Standpunkter i særlig Grad er uklare. Vi saa det forleden, da det ærede Medlem Hr. Himmelstrup skulde gaa imod Forlængelsen af Toldskatterne. Det blev til et „Baade-og“ — det var baade at blæse og at have Mel i Munden. Mon Venstre paa Rigsdagen ikke snart kunde tage det samme